

Zborovanje pri Sv. Lenartu pri Ormožu. Tudi nas ne pustijo ti dohtarji pri miru. Zadnjo nedeljo so priredili pri nas shod, na katerem je dohtar in hofrat Ploj — milijoner je postal, kakor slišim pred kratkim ta gospod — več kakor celo uro pripovedal, da se za nas kmete nič zgodilo ni. Potem je nekaj kvasil posestnik Kolarič in za njim je govoril predsednik „Sloge“ in prebral nekaj stavkov, katere je potem sprejelo morda deset kmetov enoglasno kot — rezolucije! Dohtar Omulec je tudi po končanem zborovanju z navdušenimi besedami napil našemu župniku! Vidiš ga, vidiš, župnik pa dohtar! No, saj pa je imel tudi vzroka dovolj ta vrli dohtar, da je zahvalil župnika. Saj je župnik jako navdušeno vabil nas kmete k temu shodu. Zato pa seveda navdušena napitnica!

Razne stvari.

Živinorejci pozor. C. kr. namestništvo v Gradcu je pred kratkim poslalo na vse politične urade dopise, v katerih opozarja te urade, naj bi skrbeli za to, da bodejo ti zvedeli, da je postala živinska sol veliko cenejša. Med tem, ko je poprej 100 kil veljalo 10 K, dobi se sedaj 100 kil za 6 kron. Zato raj tudi mi opozarjamo živinorejce na to, ker smo prepričani, da bodejo za naprej jako koristno živinsko sol še v obilnejši meri rabili, kakor do sedaj.

Kako se zabrani plesnoba kruha? Ako se vzame kruh, še popolnoma vroč iz peči, naj se dene v vrečo (žakelj), v katerem še je ostalo nekoliko moke. Vreča se mora potem dobro zavezati in na kakem mrzlem, dobro prezračenem kraju obesiti. Tako shranjenega kruha se ne bode nikdar lotila plesnoba, sploh pa ostane tak kruh nad mesec dni poraben.

Podaljšanje vojaške službe. Vsi tisti, kateri služijo v tekočem letu zadnjo, toraj tretjo leto vojaščino, ne bodejo prišli septembra na dopust, temveč še le ob novem letu. To daljno službovanje je povzročilo žalostno razmerje na Ogerskem. Ogrji namreč niso nabrali dovolj rekrutov, stalna avstrijska vojska pa mora imeti vedno enako število, in radi tega se je morala služba podaljšati.

Prodajalci živine, pozor! Pred par meseci je prodal neki kmet svojega konja nekemu ogerskemu kupcu. Sedaj še le, ko je konj že v štrti ali peti roki, se je našel na njem neki pogrešek. Kmetu se je sedaj pisalo, da mora vzeti konja nazaj in plačati vse ogromne stroške, ali pa pustiti konja za jako malo svoto. Kdor proda kako živino na Ogersko ali pa na Hrvaško, naj ne prevzame nikake daljne odgovornosti za njo in naj si da to, da ni prevzel odgovornosti od kupca p i s m e n o potrditi.

Zunanje novice.

O novem papežu. Papež Pij X. se težko navaja na svoje novo dostojanstvo. Kot patrijarh je nosil doma navadno črno haljo ter pri pisanju v njo brisal pero. Črne pege se seveda niso poznale na črnem

suknu. Pa tudi sedaj, ko nosi belo haljo, se ne more odvaditi tega. Tako je imel papež te dni na rokav svoje bele halje črni madež od tinte ter je rekel obiskovalcem: „Vidite otroci, kako se človek teži navadi na papeževanje.“ Kakor se sliši, papež tu ne vidi rad, ako se mu poljubi nogo, temveč potegne pri obisku nogo pod haljo ali pa hitro vstane in pomoli roko v poljub.

Zločinstvo vojakov. V Pragi na Češkem je zadnje dni neki učitelj kot rezervist pri orožnih vajah. Njegova nevesta ga je prišla obiskat, toda učitelj ni imel časa, da bi jej šel na kolodvor nasproti. Ker sama ni vedela, kje je vojašnica njenega ženina, prosila je nekega vojaka, da bi ji pokazal pot. Tudi jo je takoj spremil v kasarno in jo odvedel v nek sobo, kjer je bilo več vojakov navzočih, med njimi tudi neki podčastnik. Vojaki so deklico takoj prijeli in jo onečastili, tako, da so jo morali po tem zločinu odpeljati v bolnišnico. Stroga preiskava se je uvedla radi tega zločina.

Gospodarske stvari.

Drevesni črv. Gosenica zavrtača ali drevesnega črva živi dve do tri leta v lesu debela in močnejših vej hruškovega, jabelčnega in orehovega pa tudi drugega listnatega drevja, kakor vrbovega, topolovega, lipovega, brestovega in hrastovega. Izmed sadnega drevja ima najrajši hruške. Svoji zelo krepkimi in trdimi grizali razgrize les, kateri ji služi v živež in izvrtja pri tem navzgor ob njene rove, ki so proti koncu žrtja časih tako široki, da lahko porineš prst vanje. Gosenica se ovači po nekem kislem žaganju, ki prihaja iz črnih, na drevesni skorji nahajajočih se lukenj in ki se vidijo dostikrat ob deblu na tleh. Ker razglodajo gosenice les, oslabijo s tem životno moč in trdnost drevesa, prav občutljivo in napravijo tem večjo škodo, čim več jih je v drevesu. Ta način življenja je donesle gosenicam tudi ime „drevesni črv.“ Dorasle so 8 do 9 cm. dolge, debele kakor mazinec, v obče umazane poltne barve in po hrbtu črešnjerjave. Zabubijo se gosenice ob vходу svojega rova, kamor so prilezle nazaj ali pa v travi ali v zemlji blizu drevesa, v katerem so prebivale. Veliki in neokretni sivo barvani metulji iz teh gosenic se prikažejo meseca rožnika in malega srpana in odložijo svoja mnogoštevilna jajčeca pod luske na deblu ali v kaka druga skrivališča, kakor n. pr. na drevesne vezi in v goseničje pasti ali pa tudi v luknje drugih mrčesov. Kmalu izlezejo iz jajčec mlade rožnorudeče gosenice in se takoj zavrtače v skorjo in pod njo ležeči mehki les. Ker odlaga jako leni metulj najrajši svoja jajčeca na ono drevo, v katerem je kot gosenica živel, zato je kar naravno, da živi v takem drevesu več kakor sto drevesnih črvov, ki ga spravijo lahko ob vso moč in popolnoma uničijo. Tako drevje je treba v jeseni ali po zimi posekati, razklati in sežgati. V tem pogledu moramo na gori omenjeno gozdno drevje, ako se nahaja v obližju sadonosnikov, obračati posebno pozornost.